

har ogsaa ment, at det i Virkeligheden er noget lidt at sætte $\frac{1}{2}$ Dags Arbejde til 4 Timer; herfor har man foreslaaet at sætte 5 Timer i Stedet. — Vædringsforslag Nr. 42 skal jeg ikke omtale endnu, hvortil Vædringsforslag Nr. 43 gaar ud paa, at nedbringe Betalingen for Besødringsgodtgørelse fra 1 Krone til 75 Øre pr. halve Mil, idet Udvalget gaar ud fra, at en saadan Betaling vil være tilstrækkelig Besødringsgodtgørelse. — Vædringsforslag Nr. 44 gaar ud paa at ændre Forslaget derhen, at det kun er for den første Obduktion, der gives Dyrlægen fuld Betaling, og ikke, som Forslaget nu gaar ud paa, at det er de første tre Obduktioner, Dyrlægen foretager, for hvilke der skal gives fuld Betaling. Udvalget mener nemlig, at som Regel er det en ikke saa ganske daarlige Fortjeneste, Dyrlægen kan have, hvis der er ret mange Dyr i en Besætning, som skulle obduceres, og navnlig er man gaaet ud fra, at naar først et Dyr er obduceret, og Dyrlægen herved er kommet i Gang med Obduktionen, saa gaa de følgende Obduktioner meget lettere fra Haenden end den første. Man mener derfor, det er tilstrækkeligt at betale den første Obduktion med den Pris, som Forslaget sætter derfor, nemlig 6 Kr., og at de følgende Obduktioner da koste saa meget mindre, som Forslaget ellers gaar ud paa at sætte for de efter den tredje følgende Obduktioner. Det sidste Vædringsforslag er stillet af et Mindretal, men det skal jeg dog ganske kortelig omtale idet det nærmest er Jørglemmelse fra Udvalgets Side, at det ikke er blevet stillet af det. Jeg anbefaler nu, at det vedtages, idet det er fuldstændig i sin Orden, at de to Love, som jeg allerede har nævnt, og som ere af en foreløbig Karakter, bør falde ved dette Forslags Vedtagelse. Jeg skal altsaa anbefale Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 45. Med denne foreløbige og ganske korte Omtale af de Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal og af hele Udvalget, skal jeg anbefale deres Vedtagelse og tillige anbefale Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 45.

Sløth: Det foreliggende Lovforslag søger i sin § 10, a, b og c blandt andet at paalægge Joll indstrænkende Bestemmelser for at standse Udbredelsen af Tuberkulose, idet der der i a paabehdes „ikke at lade Dyr, der i kendelig Grad lide af Tuberkulose, føre paa Markeder, til Dyrtuer, paa fremmede eller fælles Græsgange, i fremmede Stalde eller andre Samlingssteder for Kreaturer til Udførsel eller i andet Djemed.“ Det er jo en Selvsølge, at for saa vidt som

der virkelig var nogen Udfigt til, at Sygdommens Udbredelse kunde hindres eller maaste standses ved et saadant Raabud, maatte man finde sig i de Ulemper og Indgreb i den personlige Frihed, som en saadan Bestemmelse kunde medføre. Jeg tror imidlertid ikke, at den fører til noget videre i den Retning, Forslaget her tilfigter. Handelen med disse Kreaturer vil foregaa akkurat som hidtil. Man vil netop uden for de Pladser, der ere omtalte i Forslaget, føre Kreaturerne paa Vejene til Markedet og sælge dem der, og man vil sælge dem hjemme i Staldene. Handelen vil foregaa lige som hidtil undtagen lige paa de enkelte Pladser, som ere omtalte i Forslaget. Man kan og vil vedblive at forsende dem rundt omkring i hele Landet dels med Jærnhane dels med Dampskib, og man vil føre dem sammen med Kreaturer, der ere købte paa Markeder alle Vegne rundt omkring, saa nogen positiv Nytte i Retning af at bekæmpe Tuberkulosen kan jeg ikke se, der kan ske ved denne Foranstaltning. Dertil kommer saa, at Vedømmelsen vil blive forfællig fra de forskellige Dyrlægers Side, idet alle Dyrlægerne ikke ville forstaa Udtrykket: lide af en Tuberkulose „i en kendelig Grad“ ens. Dette vil medføre, at et Dyr kan maaste sælges paa et Marked, men blive anholdt paa et andet, for maaste igen at passere paa et tredje, hvad der vil give Anledning til en Mæske Ubegageligheder, Politifager, Processer og desl.; det er ikke Overdrivelse, det er vist nok noget, alle praktiske Landmænd kende af daglig Erfaring, og i alle Tilfælde kende vi det fra Udførselen af det Tilsyn, der var etableret paa Udførselspladserne, da vi havde aabent til England. I det hele taget tror jeg ikke, Bestemmelsen vil udføre det ringeste i den Retning, den tilfigter, og Mindretallet har derfor stillet Forslag om, at Stykket a udgaar, og at derimod b og c blive vedtagne med den Vædring, som er foreslaaet i Forslag under Nr. 25. Det vil formentlig akkurat have den samme Virkning i Praxis, idet jeg gaar ud fra, at Dyrlægen, som skal føre Tilsyn paa Markedet, vil have den Myndighed, at kunne fikre sig, at der bliver ført Tilsyn med Slagtningen af disse Dyr, som lide af denne Sygdom, paa de forskellige Pladser, saa at Dyrene ikke blive anvendte til Mennekesføde, medmindre de ere sunde. Tillige vil det give Dyrlægen et vist Ansvar i Udførselen af hans Gerning, som maaste kan blive den bedste Definition af Ordet, hvad det egentlig skal betyde. Den ærede Ordfører sagde nok, at det var givet, at alle Lægmænd skulde være enige om, at det var kendeligt, og ikke alene Dyrlægerne, men jeg vil nok spørge,